

Čertovy skály, Lidečko

Pověst o Čertových skalách

Za dávných časů žil v Lidečku jeden bohatý sedlák. I když měl velké bohatství, nemohl provdat svou dceru Rozinu. Nebylo divu, dcera nebyla ani hezká ani chytrá. Touha vdát se však byla velmi silná a Rozina chodila na všechny zábavy v okolí, kde by si našla nějakého ženicha, ale nikdo ji nikdy nevyzval k tanci.

Jednou v hospodě v Lidečku si pro ni zase nikdo nepřišel a tak Rozina zlostně prohlásila, že bude tancovat i kdyby to bylo s čertem. Jenom to dořekla, vstoupil do hospody hezky oblečený pán v myslivecké kamizole. Všechny cérky na něm mohly oči nechat, ale on tancoval do rána jen s Rozinou. Od té doby za ní chodíval, ale jenom do kostela s ní nikdy nechtěl jít.

Mamince Roziny se to nelíbilo a tak si jednou v nestřeženém okamžiku na myslivce počkala a jaké bylo její překvapení, když zjistila, že má na jedné noze kopyto. Tuto zprávu zvěstovala hned svému muži a domluvili se, že Rozinu čertu nikdy nevydají. Ale co naplat, čert se domáhal svého práva a brzy si pro Rozinu přišel.

A tak mu gazděna povídá "Dám ti svou dceru Rozinu, ale když obrátíš potok Senicu hore Lidečkem. Musíš to udělat přes noc, než první kohout zakokrhá," To se čertovi nelíbilo a tak chodil po chalupách a kohoutům kroutil krky.

Rodiče Roziny to však tušili a tak svého kohouta dobře schovali. Večer začal čert nosit skály a začal stavět velkou zeď, aby se voda v Lidečku obrátila. Když se rozednívalo a byl už skoro hotový, gazděna vypustila kohouta, ten mocně zakokrhá a čert upustil skálu a utekl, tak zůstala hráz nedostavěná.

Říká se, že dodnes jsou na těch skalách vyznačena čertova žebra, jak je nosil na zádech.